Yeter ki Bırak Bana

— *Rana İslam D* · 09 Mart 2013

Talip olsaydın, gözlerimdeki düşlerimle gerçeklerinin en sen rengine... İşte o ân, doğacaktı...

Resmimiz dahi birdi;
Neleri beklediğimizi
Yalnız tuttuğumuz renkler bilirdi...

Özlem doluyduk;
“Belki, bir gün gelir...” diye...
Dilimizden süzülen titrek sözcükler
Ortalığı veriyorken yakamozlu velveleye
Kirpiğimizin ucuna mıhlanmış
Hummalı tek dileğimiz,
Kalp sahilini usulca yalayan
Müşfik dalgalar misali
Gizemli suskunluk içindeydi...

Sahile vuran her dalga
Veryansın ediyordu gizlice;
“Aşk’a sahip çıkılsın...” diye...

Belki, arzumuz da birdi...
Kim bilir; renklerimizin özlemi de...
Ben, yeşille anlatmayı öğrenmiştim
Sevgiyi; sense griyle...
Ben, umudu yeşillendirmek düşündeydim;
Sense umutsuz bulduğun sevgimizi
Griyle örtmeyi gerçek bildin.

Yemyeşil baktığım şu dünyamızda
Gözlerimi vermiştim sana;
Hiç gözümü kırpmadan...
Sense, hiç benim sahilime bakmadın.
Renklerimi, suskunluklarımı umursamadan

Ellerini uzatmadın ki resmimize...

Oysa uzansaydın. seninle taşan
O sevdalı derinliğe...
Dokunabilseydin, göz bebeklerimi dolduran
O can alıcı biricik renge...
Talip olsaydın, gözlerimdeki
Düşlerimle gerçeklerinin en sen rengine:
"İşte, o ân! Doğacaktı,
Gözlerim Ellerinde..."

Resmimizi senden başkası bilmeyecek...
Üzülme! Üzülme, gözüm çıksın...
Yanılıp da bir kez daha
Bir başka resim için bakmasına
İzin vermem gözlerime!
Merak etme hiç!
Gözlerim, aşkına ve rengine
Nöbet tutar, sonsuza kadar...
Sen de bilirsin;
Gözler, bir kez rengine akar,
"Aşk'a sahip çıkılsın..." diye,
"Aşk, elle tutulsun..." diye...
Sense, hiç el sürdürme artık,
Elindeki en griye...

Ey Aşk! Ellerinden filizlenen
Umut yoksa Resmimize,
Griyle ört gözlerimi...
Gidiyorsan, hiç dokunma!
Yeter ki, bırak bana;
Gözkapaklarımın içindeki
Her ân sahip çıkacağım
Yemyeşil sen resmimi...

Yegâh Elif Mirzâde

28.01.2013 Ankara